

רע"פ 7330/15 - דויד חננאל נגד עיריית חיפה

בבית המשפט העליון

רע"פ 7330/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: דויד חננאל

נ ג ד

המשיבה: עיריית חיפה

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 28.06.2015, בעפ"א 16293-04-15, שניתן על ידי כב' השופטת ת' שרון נתנאל

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' שרון נתנאל), בעפ"א 16293-04-15, מיום 28.6.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ג' בסול), בת"פ 599916-9-5, מיום 13.1.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 12.7.2014, ניתן למבקש דו"ח חנייה, בו נאמר כי הוא חנה את רכבו, שלא כדיון, במקום המיועד לחניית נכים. ביום 13.1.2015, נדחתה בקשת המבקש לדחות את הדיון שנקבע בעניינו, לשם בירור טענותיו בנוגע לדו"ח החנייה, לאחר שדיונים קודמים נדחו מספר פעמים בעבר. בשל אי התייצבותו של המבקש לדיון, ניתן פסק דין בהיעדרו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה. כפועל יוצא מאי התייצבותו, ולנוכח העובדה כי המבקש לא השיב לנטען בדו"ח, ראה אותו בית המשפט כמי שמודה בעובדות המתוארות בדו"ח החנייה, ועל כן הרשיעו בעבירה שיוחסה לו. לאחר זאת, השית בית המשפט על המבקש קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. המבקש הגיש לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה לביטול פסק הדין, במסגרתה נטען כי לא הייתה לו אפשרות להגיע לדיון, כיוון שכאשר התעורר בבוקר, הוא "חש ברע ועם חום גבוה", ולפיכך הוגשה על ידו בסמוך לכך, בקשת דחייה. המבקש הוסיף וטען, כי: "עיקר הגנת הנתבע [המבקש] טובה עד למאוד ומוצקה, שכן נסמכת על ראיות שיש בהן כדי לקעקע את התביעה [המשיבה]". הבקשה לביטול פסק הדין נדחתה על ידי בית המשפט, כיוון שבתייעוד הרפואי שהגיש המבקש, לא צוין כי הוא לא יוכל להתייצב למשפט, ועוד נאמר בהחלטה, כי המבקש לא הראה הגנה טובה מפני האישום נגדו.

3. ביום 13.4.2015, הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים. בדיון בבית המשפט המחוזי, שהתקיים ביום 21.6.2015, טען המבקש, כי יש ברשותו "תעודת נכה ותו חנייה אבל לא על הרכב בו נהגתי", ובנוסף היה לו תו מלווה, המתייחס לנכה בשם טלי דמרי, שגם הוא לא הוצג ברכב. בית המשפט התיר למבקש להמציא את תווי הנכה (האישי ותו המלווה) להם הוא טען. בנוסף, טען המבקש בבית המשפט המחוזי, כי היה במקום עץ שהסתיר את שדה הראייה שלו וכי שטח החנייה לא היה מסומן כחניית נכים.

4. ביום 28.6.2015, לאחר שהמבקש המציא תעודת נכה על שם טלי דמרי, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו.

אשר לטענה בדבר קשיי הראות במקום החנייה, קבע בית המשפט המחוזי כי מתצלומים שערך הפקח שרשם את הדו"ח, "לא נראה עץ כלשהו, המסתיר את שדה הראייה", וכי "ניתן לראות היטב ובבירור, שני שלטי חנייה לנכים". על כן, דחה בית המשפט המחוזי את טענות המבקש לעניין סימון מקום החנייה, ולגבי האפשרות להבחין בשילוט שהוצב במקום.

בהתייחס לטענתו של המבקש לעניין זכותו לחנות בחניית נכים, קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש "לא הוכיח כל זכות לחנות את הרכב במקום חנייה של נכים". בית המשפט המחוזי הבהיר, כי התעודה אותה צרף המבקש, היא תעודת נכה על שם אדם אחר (טלי דמרי), אשר אינה מקנה למבקש זכות לחנות בחניית נכים.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשתו לרשות ערעור, אשר הוגשה ביום 29.10.2015, חוזר המבקש על עיקרי טענותיו, אותן העלה בפני בית המשפט המחוזי. בין היתר, חזר המבקש על הטענות בדבר הראות הפגומה במקום החנייה; הימצאותו של עץ הנטוע במקום, המסתיר את השלטים, המצביעים על כך שמדובר בחניית נכים; וכן טען, כי אין סימון במקום החנייה, המבהיר שמדובר בחניית נכים. כמו כן, חזר המבקש על טענתו לעניין תו החניה לנכים שברשותו, על פיו מותר לו לחנות במקום "מתוקף היותו מלווה של הגב' טלי דמרי".

בנוסף, טען המבקש לקיומם של שני סייגים לאחריותו הפלילית, הסייג האחד - טעות במצב משפטי, לפי סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והסייג האחר - טעות במצב הדברים, לפי סעיף 34 לחוק העונשין, כיוון שלשיטתו הוא סבר בתום לב כי תו החנייה של הגב' דמרי מקנה לו זכות לחנות במקומות המיועדים לחניית נכים.

דיון והכרעה

6. דין הבקשה להידחות מבלי לבקש את תגובת המשיבה.

7. הלכה מושרשת היא, כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ואך במקרים חריגים, כאשר הבקשה מעלה שאלה משפטיות רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים; או כאשר קיים חשש לאי צדק או עיוות דין שנגרם למבקש (רע"פ 7195/15 טשסלי נ' מדינת ישראל (29.10.2015); רע"פ 7145/15 אנגואץ נ' מדינת ישראל (28.10.2015); רע"פ 6449/15 חלואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015)). הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות מידה אלו, ומטעם זה בלבד יש בכדי לדחותה.

8. עוד יש להזכיר, כי בקשת רשות ערעור אינה אמורה לשמש כמעין "מקצה שיפורים" לתוצאה שהתקבלה בערעור (וראו, רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.2015); רע"פ 3319/15 שקיראת נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה (20.7.2015); רע"פ 4797/15 כהן נ' מדינת ישראל (15.7.2015)). בענייננו, נטענו על ידי המבקש טענות חדשות שלא הועלו בפני בית המשפט המחוזי, וזאת אין להתיר.

9. למעלה מן הצורך, אתייחס בקצרה לטענות המבקש, לגופו של עניין. בראש ובראשונה, יש לציין כי בית המשפט המחוזי דן בטענותיו של המבקש לגופן, ואף קיבל ראיות שונות שביקש המבקש להציג, ומבחינה זו שימש בית המשפט המחוזי כערכאה דיונית לכל דבר, כך שהיה למבקש יומו בבית המשפט. לעיצומם של דברים, לא מצאתי מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט המחוזי לעניין תנאי הראות במקום החנייה, כמו גם לגבי האופן בו סומנה חניית הנכים. בהתייחס לתו המלווה אותו צרף המבקש, אין בו כדי להצביע על זכאותו לחנות את רכבו במקום, שכן מדובר בתעודת נכה שאינה שלו, וככזו היא אינה מקנה לו זכות לחנות את רכבו בחניית הנכים. אשר לטענות המבקש בנוגע לתחולת הסייגים לאחריותו הפלילית, אציין, כי מדובר בטענות חדשות, שכאמור, אין מקומן לדיון בהליך של ערעור ב"גלגול שלישי".

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בחשוון התשע"ו (2.11.2015).

